

II NIEDZIELA WIELKANOCNA (Rok A)

Czytanie z Dziejów Apostolskich

(Dz 2,42-47)

Bracia trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie. Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. Ci wszyscy, co uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra

i rozdzielali je każdemu według potrzeby. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im tych, którzy dostępowali zbawienia.

OTO SŁOWO BOŻE

Psalm responsoryjny

(Ps 118 (117), 2-4. 13-15. 22-24(R.: por. 1c))

Dziękujcie Panu bo jest miłosierny
Niech dom Izraela głosi: «Jego łaska na wieki». *
Niech dom Aarona głosi: «Jego łaska na wieki». *
Niech wyznawcy Pana głoszą: *
«Jego łaska na wieki».

Dziękujcie Panu bo jest miłosierny
Abym upadł, uderzono mnie i pchnięto, †
lecz Pan mnie podtrzymał. *
Pan moją mocą i pieśnią, On stał się moim Zbawcą.

Głosy radości z ocalenia w namiotach sprawiedliwych: *
«Prawica Pańska moc okazała».

Dziękujcie Panu bo jest miłosierny
Kamień odrzucony przez budujących †
stał się kamieniem węgielnym. *
Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach.
Oto dzień, który Pan uczynił, *
radujmy się nim i weselmy.

Dziękujcie Panu bo jest miłosierny

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła

(1 P 1, 3-9)

(Radość płynąca z wiary)

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiedzącego, które jest zachowane dla was w niebie. Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą do zbawienia, gotowego na to, aby się objawić w czasie ostatecznym.

Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku przez różnorodne doświadczenia. Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa. Wy, choć nie widzieliście Go, miłujecie Go. Teraz wierzycie w Niego, chociaż nie widzieliście. Natomiast wierząc, ucieszyście się radością niewymowną i pełną chwały wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary: zbawienie dusz.

OTO SŁOWO BOŻE

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

(Por J 20, 29)

**Uwierzyłeś Tomaszu, bo Mnie ujrzałeś;
błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.**

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Słowa Ewangelii według świętego Jana

(J 20, 19-31)

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!»

Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę».

A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!»

Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli».

OTO SŁOWO PAŃSKIE

Święto Miłosierdzia Bożego

Święto Miłosierdzia Bożego obchodzone jest w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, zwaną obecnie Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Wpisał je do kalendarza liturgicznego najpierw kard. Franciszek Macharski dla archidiecezji krakowskiej (1985). Na prośbę Episkopatu Polski Ojciec Święty Jan Paweł II w 1995 roku wprowadził to święto dla wszystkich diecezji w Polsce. W dniu kanonizacji Siostry Faustyny 30 kwietnia 2000 roku Papież ogłosił to święto dla całego Kościoła.

Inspiracją dla ustanowienia tego święta było pragnienie Jezusa, które przekazała Siostra Faustyna. Pan Jezus powiedział do niej: **Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia (Dz. 299). Pragnę, aby święto Miłosierdzia, było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia Mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia Mego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski (Dz. 699).**

Pan Jezus określił nie tylko miejsce święta w kalendarzu liturgicznym Kościoła, ale także motyw i cel jego ustanowienia, sposób przygotowania i obchodzenia oraz wielkie obietnice. Największą z nich jest łaska „zupełnego odpuszczenia win i kar” związana z Komunią świętą przyjętą w tym dniu po dobrze odprawionej spowiedzi (bez przywiązania do najmniejszego grzechu), w duchu nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, czyli w postawie ufności wobec Boga i czynnej miłości bliźniego. Jest to – jak tłumaczy ks. prof. Ignacy Różycki – łaska większa od odpustu zupełnego. Ten polega bowiem tylko na darowaniu kar doczesnych należnych za popełnione grzechy, ale nie jest nigdy odpuszczeniem samych win. Najszczególniejsza łaska jest zasadniczo również większa niż łaski sześciu sakramentów z wyjątkiem sakramentu chrztu: albowiem odpuszczenie wszystkich win i kar jest tylko sakramentalną łaską chrztu świętego. W przytoczonych zaś obietnicach Chrystus związał odpuszczenie win i kar z Komunią świętą przyjętą w święto Miłosierdzia, czyli pod tym względem podniósł ją do rzędu „drugiego chrztu”. Przygo-

towaniem do tego święta jest Nowenna polegająca na odmawianiu przez 9 dni od Wielkiego Piątku: Koronki do Miłosierdzia Bożego. Święto Miłosierdzia Mego wyszło z wnętrzości [Moich] dla pociechy świata całego (Dz. 1517) – powiedział Pan Jezus do Siostry Faustyny. UWAGA. W stanie pandemii w Święto Miłosierdzia Bożego możemy otrzymać łaskę odpuszczenia win i kar wzbudziwszy w sercu żal doskonały za grzechy i przyjmując duchowo Komunię św. podczas Mszy św. transmitowanej w mediach.

KORONKA DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Na początku: **W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.**

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Wierzę w Boga,

Na dużych paciorkach (1 raz)
Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa - na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata.

Na małych paciorkach (10 razy)
Dla Jego bolesnej męki - miej miłosierdzie dla nas i całego świata.

Na zakończenie (3 razy)
Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami i nad całym światem.

Jezu ufam Tobie.

OBLICZE CHRYSTUSA ukryte w eucharystycznych znakach

Na łamach internetowego wydania NASZEJ FAMILII będziemy umieszczać refleksje ks. Ryszarda Kilanowicza (Duszpasterz Służby Liturgicznej Archidiecezji Krakowskiej i Szafarzy Nadzwyczajnych). W czasie pandemii korona wirusa uczestniczymy w Mszy świętej i w obrzędach liturgicznych duchowo dzięki transmisjom w telewizji, radio i w Internecie. Jako parafianie jednoczymy się we wspólnych modlitwach z naszymi Duszpasterzami w Sanktuarium Najświętszej Rodziny dzięki transmisji internetowej. Dziękujemy Księdzu Ryszardowi za dzielenie się refleksjami, które pomogą nam rozpoznawać Oblicze Chrystusa ukryte w eucharystycznych znakach.

I. Liturgia. Tekst Pisma Świętego o Dniu świętym mówi: *Pamiętaj o dniu szabat, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego* (Wj 20, 8-10). Dla chrześcijanina świętym dniem nie jest szabat (czas od piątku po zachodzie słońca do zachodu słońca w sobotę) lecz niedziela. *W pierwszy dzień tygodnia poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochylili twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. (Łk 24, 1-6a).*

Wydarzenie, o którym mowa w przytoczonym fragmencie diametralnie odmienna życie wszystkich wierzących w Chrystusa. Staje się centralnym punktem świata chrześcijańskiego i cywilizacji europejskiej. Niedziela staje się dniem poświęconym Bogu. Pierwsze Przykazanie Kościelne mówi jasno: *W niedzielę i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.*

Czym jednak jest Msza święta? Konstytucja o liturgii, mówi, że Msza święta jest szczytem i źródłem (por. KL 13) życia ludzkiego. Czyli msza święta dobrze przeżywana, ma uświęcać nasze życie, jak również rozbudzić w nas po-

trzebę – głód Jezusa eucharystycznego. Niestety jednak zdarza się że my, chrześcijanie bardzo często bagatelizujemy rolę Eucharystii w świecie. Z czego to wynika?, a może właśnie z braku rozumienia tych największych tajemnic Boga w świecie...

Będziemy się zastanawiać nad konkretnymi elementami i słowami mszy świętej. Skoro Jezus powiedział: *to czyńcie na moją pamiątkę!* (Łk 22, 19), to trzeba nam, wyznawcom Chrystusa, rozumieć znaki i gesty, które towarzyszą uobecnieniu się Jezusa Chrystusa wśród nas. Ofiara Jezusa złożona na krzyżu, w sposób bezkrwawy dokonuje się na ołtarzach całego świata. To przestrzeń naszych kościołów staje się wieczernikiem. Każde słowo, każdy gest, jest dziełem Jezusa (por. KL 7), który nas zaprasza do składania dziękczynienia Bogu Ojcu. To działanie wyraża się w znakach, które przez właściwe rozumienie oddają uświęcenie człowieka i chwałę Bożą.

Msza święta, nie jest więc sprawą księdza, organisty, chóru, czy służby liturgicznej. Jest dziełem całego Kościoła. Jezusa, który ustanowił sakramenty i się w to święte dzieło.

Zasadniczym elementem, na który najpierw należy zwrócić uwagę to sam czas liturgii. W Eucharystii nie obowiązuje „kwadrans akademicki”. Rozpoczęciem Eucharystii jest pieśń na wejście (w wypadku recytowanej antyfony na wejście – fragment Pisma świętego wyznaczony na dany dzień, bądź sam znak krzyża), zakończeniem błogosławieństwo z rozesłaniem. Ta przestrzeń zawiera w sobie najświętszą tajemnicę jaką Bóg dokonuje codziennie w naszej przestrzeni życia. Skracanie sobie tego czasu z jakichkolwiek przyczyn, winno skłaniać do refleksji czy traktujemy Boga poważnie. Jeśli odjazd pociągu jest o 8.43, a ja na dworcu jestem 8,47, to co????... zostałem... A tu, w liturgii mamy najświętszego, Jedyne Boga, któremu mówimy, że nie mamy dla niego tej godziny tygodniowo. Przewrotnie możemy przywołać postać Judasza, który też się nie zmieścił w czasie, gdy Jezus ustanawiał Eucharystię, wyszedł przed jej zakończeniem (por. J 13, 27) i skończył jako zdrajca oraz wielki przegrany.

ZAWIERZENIE ŚWIATA BOŻEMU MIŁOSIERDZIU przez Św Jana Pawła II

*Boże, Ojczy miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym,
Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata
i każdego człowieka.
Pochyl się nad nami grzesznymi,
ulecz naszą słabość,*

*przewycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi
doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, trójjedyny Boże,
zawsze odnajdywali źródło nadziei.
Ojczy przedwieczny,
dla bolesnej męki i zmartwychwstania
Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.*

(17 sierpnia 2002 Ojciec Święty Jan Paweł II w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach dokonał Aktu Zawierzenia Świata Bożemu Miłosierdziu)

Modlitwa Benedykta XVI do Świętego Oblicza Chrystusa

*Z Twoich oczu, które spoglądają na nas pełne czułości i litości,
chcemy czerpać siłę miłości i pokoju,
która poprowadzi nas na drogę życia.
Chcemy mieć odwagę, aby naśladować Ciebie bez lęku i kompromisu,
żeby być świadkami Twojej Ewangelii
z rozpostartymi do przebaczenia i miłości ramionami.*

*Święte Oblicze Chrystusa:
Światło, które rozjaśnia ciemności zwątpienia i smutku!
Życie, które na zawsze zniszczyło siłę zła i śmierci.
Tajemnicze spojrzenie, które nie przestaje spoglądać na ludzkość,
Oblicze ukryte w eucharystycznych znakach
i spojrzeniach naszych bliźnich,
uczyni nas pielgrzymami Boga na tym świecie,
spragnionymi Najwyższego
i gotowymi na spotkanie w Dniu Ostatecznym,
kiedy my Ciebie, Panie,
twarzą w twarz oglądać będziemy
i na wieki chwały Bożej dostąpimy.*

Msze święte: w dni powszednie: 6.30*, 7.00, 18.00; w I piątki miesiąca: 6.30*, 7.00, 16.30*, 18.00, 19.30* (* - z wyjątkiem wakacji); w niedziele i święta: 6.30, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30*, 17.00, 19.00; w soboty: 18.00.
Godziny otwarcia kancelarii parafialnej: poniedziałek: 16.00 - 17.30; wtorek: 16.00 - 17.30; środa: 16.00 - 17.30; czwartek: 16.00 - 17.30; piątek: 16.00 - 17.30; sobota: 8.30 - 10.00 (z wyjątkiem I piątku i I soboty miesiąca).

Zespół Redakcyjny: ks. Mirosław Dziedzic, ks. Józef Jakubiec, Zdzisław Chojnacki, Zdzisława Krzeczowska, Krystyna Fłys, Bronisława Kufel - Włodek, Jadwiga Nowakowska

Adres: NASZA FAMILIA ul. Aleksandry 1 30-837 Kraków, tel (12) 658 03 50
e-mail: xmiroslaw@poczta.onet.pl; jjakubiec@kolping.pl